

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1839/2019
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милоје Ђурђевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Дурлевић, адвокат из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Јованка Зечевић Анђелковић, адвокат из ..., ДД из ... и ЂЂ, рођене ... из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Дурлевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизијама тужиље изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2995/18 од 10.05.2018. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене, ревизије тужиље изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2995/18 од 10.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 645/15 од 02.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужени обавезу да јој солидарно на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова исплате 1.000.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности 3.000.000,00 динара и на претрпљених душевних болова због наружености 2.000.000,00 динара, са каматом од пресуђења до исплате, као и трошкове поступка. Ставом другим изреке, тужила је обавезана да на име трошкова поступка туженом ББ, ВВ, ДД и ЂЂ исплати 254.250,00 динара, а туженом ГГ износ од 84.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2995/18 од 10.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 645/15 од 02.12.2016. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиље и туженог ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је преко пуномоћника изјавила ревизију побијајући је само у делу који се односи на трошкове поступка. Суду је поднета и ревизија потписана од стране тужиље лично.

Тужени петог реда, ГГ из ..., дао је одговор на ревизију, са предлогом да се изјављене ревизије одбаце као недозвољене.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље лично изјављена није дозвољена, јер није изјављена преко пуномоћника адвоката. Обзиром на то да према члану 85. став 6. ЗПП-а, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат.

Ревизија изјављена од стране пуномоћника Милоја Ђурђевића, адвоката из ..., није дозвољена, јер је изјављена против одлуке о трошковима парничног поступка.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону, меродавна вредност предмета, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У овој парници правноснажно је одлучено о главном захтеву и о трошковима поступка. Ревизију је преко пуномоћника изјавила тужиља, и то само на решење о трошковима парничног поступка.

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија није дозвољена, па је одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**